

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg lige sige: Nej, jeg kan ikke miste hverken besindelsen eller noget andet ved at lytte til hr. Villy Søvndal. Jeg har i tidens løb lyttet for meget til hr. Villy Søvndal til, at jeg overhovedet kan lade mig påvirke af det, vil jeg gerne sige til beroligelse for hr. Villy Søvndal.

Det næste er: Nej, heldigvis lyttede der nok heller ikke så meget til hr. Villy Søvndal i Irak og omegn. Det tror jeg at hr. Villy Søvndal har ret i, så det er ikke det, der bekymrer mig. Nej, det er hr. Villy Søvndals holdninger, der bekymrer mig, for hvis de virkelig blev gjort til en regerings holdning, så begyndte det at blive farligt.

Hvis man virkelig gik ind på hr. Villy Søvndals tankegang om, at bare terroristerne bomber nok, så signalerer man til dem, at man trækker sig ud, så er det jo at invitere terroristerne til bare at optrappe deres aktiviteter. Det var det synspunkt, jeg angreb, for det er et dødsensfarligt synspunkt at have.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror faktisk, at det er et meget farligt synspunkt, statsministeren har: at alle, der ikke nødvendigvis er enige med ham, kan gå hen og gå terroristers ærinde.

Kl. 15.10

Jeg vil gerne minde om i forhold til en bemærkning, der faldt i forrige omgang, om, at nu skulle man jo ikke lave splittelse om dansk udenrigspolitik, at det har været mit synspunkt hele vejen igennem, og derfor var jeg meget ked af, at vi med et lille flertal tog ansvaret for den krig på det tidspunkt. Men vi skal ikke tale om fortiden. Vi skal kigge fremad.

Det, som måske er det allervigtigste synspunkt, som jeg vil bede statsministeren om at hæfte sig ved, er, at Socialdemokraterne ikke har tænkt sig, at vi skal løbe fra et dansk engagement i opbygningen af et moderne Irak. Det har vi ikke tænkt os.

Grunden til det spørgsmål, som hr. Trøjborg på vores vegne har stillet i sidste omgang, er, at vi gerne vil have en statsminister, der i løbet af foråret er væsentlig mere åben i sit sind, end vi har set her i dag i Folketinget, i forhold til: Hvordan skal det engagement udfolde sig i fremtiden?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ingen skal være i tvivl om, at det danske engagement består i at beskytte civilbefolkningen, at hjælpe den irakiske regering med at stabilisere

situationen og skabe grundlag for demokratiske valg og en opbygning af et demokrati, at hjælpe den irakiske regering med, at den kan blive herre i eget hus og overtage ansvaret for Iraks sikkerhed. Det er det, det danske engagement består i.

Vi vil arbejde for, at FN får en så central rolle at spille, som det overhovedet er muligt. Og vi vil i øvrigt også fra dansk side selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at hjælpe og beskytte de FN-folk, der måtte deltage i den fortsatte udvikling af det irakiske samfund.

Så vores engagement, vores mål er der ikke nogen som helt tvivl om.

Mogens Lykketoft (S):

Nej, målene er der jo heller ikke noget i vejen med. Målene kan vi jo ikke blive uenige om. Det, der bliver den interessante diskussion, som vi beder om at få tidligt, før vi skal træffe en ny beslutning om Irakengagementet, er, om den måde, som vi så prøver at udfylde rollen på, er den rigtige. Vi er i tvivl om, hvorvidt vi gør mest nytte på den måde, vi er der nu, om det er den rigtige profil. Det vil vi gerne med åbent sind foretage en vurdering af.

Hvis statsministeren mener noget som helst reelt med den nye interesse for et bredt samarbejde om dansk udenrigspolitik, og det her er trods alt vigtige afsnit af dansk udenrigspolitik, er jeg i øvrigt enig med statsministeren i en betragtning fra et tidligere svar, nemlig at det her selvfølgelig handler om, hvad irakerne selv mener, når de får en demokratisk regering, det handler om, hvad FN anbefaler, og derfor har vi været så optaget af FN's rolle i dag og FN's generalsekretærs synspunkter, men det er i sidste ende også vores egen beslutning, hvilken indsats vi vil gøre i Irak, med hvilken profil vi vil gå frem dernede.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det er jo svært at være uenige om det. Det er også derfor, at jeg først og fremmest tillader mig at glæde mig over, at Folketinget i morgen skal stemme om en forlængelse af de danske soldaters tilstedeværelse i Irak.

Socialdemokraterne vil i morgen stemme for regeringens forslag om at forlænge de danske soldaters tilstedeværelse i Irak med yderligere 6 måneder. Det er vi glade for. Jeg synes, det er vigtigt, at der er bred enighed om det. Det er på den baggrund, at jeg så undrer mig en lille smule over, at der gøres så mange forsøg på at skabe